

Det Hinsides (al-Akhirah)

Bismillab ir-Rabman ir-Rabeem

Allah ﷻ siger:

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾

”Og Vi vil visselig prøve Jer med en del frygt og sult, tab af ejendom og liv, og afgrøder. Forkynd dette til de udboldende”. [MOQ al-Baqarah 2:155]

Allah ﷻ har fastlagt en metode for implementeringen af Islam i livet; en metode, som skal efterleves uanset de sikkerhedsmæssige, politiske, eller økonomiske tilstande man befinder sig i. Der findes intet i det jordiske liv som kan sikre beståelsen af alle de jordiske prøvelser, uden den islamiske ‘Aqidah, men Allah ﷻ har ligeledes forsynet muslimerne med en mægtig ‘Aqidah, med stærke koncepter som Rizq, Ajal, og Tawakkul. En ‘Aqidah, der uden tvivl beviser livet efter døden, og skaber en kæmpe motivation i muslimerne, ligesom Allah ﷻ beskriver dette i følgende ayah:

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ﴾

”Allah har visselig købt de Troendes liv og ejendom, for at de til gengæld skal have al-Jannah (Paradiset)”. [MOQ al-Taubah 9:111]

Det hinsides er endestationen, det er det vi ofrer os for, det er det vi lever for, og det er det vi dør for. For i dag sidder vi her, men snart ligger vi i graven, uanset hvor lang tid vi forestiller os vi skal leve. Uanset om vi vil leve tusind eller to tusind år (hvis man skal overdrive), så kan graven ikke undgås; vi skal forestille os at vores ligklæder ligger og venter. Så lad os forberede os, mens muligheden stadig er der. Vores levetid ligger ikke i vores hænder, fordi Allah ﷻ er den der giver os liv, og Han ﷻ tager vores liv, når Han vil. Han ﷻ bestemmer om han vil lade den af os med det dårlige helbred, leve længere end den sunde og raske i blandt os.

Iman på det Hinsides er en betingelse for indtrædelsen i islam, og det er tanken om hvad der kommer efter mennesket, livet og universet. Iman på Dommедagen indebærer, at mennesket vil genopstå efter døden, og at hele universet vil gå under. Hvor mennesket vil få bøger leveret, for at de skal læse hvad de har foretaget i det jordiske liv. Og det er ligeledes Iman på den yderste belønning, Jannahs nydelser, og den største straf, Helvedets lidelser. Vi forbereder os til den dag hvor solen går op fra vest og hvor jorden vil rystes så voldsomt at den ammende mor vil glemme det hun elsker mest; hvor rystelsen vil være så voldsom, at man vil tro, at mennesket er i en beruset tilstand. Den dag vil mennesket undre sig og spørge, hvad går der galt med jorden, siden den ryster så voldsomt. Allah ﷻ siger blandt andet følgende:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُدْهِلُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾

”Åh mennesker, frygt jeres Herre! Sandelig, Timens rystelse er en voldsom ting. Den dag I vil opleve den vil enhver ammende mor glemme hvad hun ammer og ethvert gravid (væsen) vil kaste sin byrde, og man vil mene, at menneskerne er berusede. Dog er de ikke berusede, men Allahs straf er hård”. [MOQ al-Hajj 22:1-2]

På denne dag vil stjernernes lys forsvinde, og bjergene vil blive løftet fra jorden og opløst, hvor vandet i havene vil strømme ud i hinanden, og hvor himlen vil flække, og omdanne sig til porte til al-Jannah og Jahannam. Allah ﷻ siger:

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ عَلِمْتَ نَفْسًا مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾

”Når himlen bliver flækket, og stjernerne adspredes. Når havene antændes (tørre ud), og gravene lægges blot (tømmes). Da vil enhver sjæl få at vide, hvad den har sendt forud for sig, og hvad den har ladet tilbage”. [MOQ al-Infitar 82:1-5]

Vi venter på den dag, hvor menneskets krop og legeme, vil samles på ny; hvor Allah ﷻ vil genopvække alle fra deres grav.

Opstandelsesdagen (yawm al qiyamah) er dagen, hvor mennesket vil stå oprejst i 40 år med ansigterne i en opad rettet position; den dag vil menneskene genopstå i massevis; de vil enten blive henvist til vejen på højre side, eller den anden vej på deres venstre side. Den højre side betyder, at man kan glæde sig til Jannahs nydelser hvorimod den der ender i den venstre side, vil stå med et alvorligt problem, som man aldrig har mødt i det jordiske liv. Vi venter også på det tidspunkt, hvor vi får bøger vi skal læse; der vil der stå alt om de handlinger, vi har fortaget, selv den mindste form for handling vil ikke blive undladt i disse bøger. Den der får bogen leveret i sin højre hånd, kan glæde sig over, at han har bestået, og er reddet fra Ildens smerter og lidelser; han vil være stolt og lykkelig over hans forberedelse i det jordiske liv. Der vil også være dem, der vil træde frem, og modtage bogen i deres venstre hånd; de vil ønske at de aldrig havde erfaret deres regnskab, de vil fortryde alt hvad de har gjort i det jordiske liv, og de vil finde ud af at deres rigdom ikke har nyttet dem, og deres magt er vejet fra dem, den der vil være blandt disse personer vil sige:

لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ

(Bare jeg dog ikke havde fået min regnskabsbog), og derefter vil han kastes i ilden.

Allah ﷻ siger følgende om disse personer:

﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ وَ لَمْ أُدْرَ مَا حِسَابِيَهٗ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهٗ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهٗ خُدُوهُ فَغُلُّوهُ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾

”Og hvad angår den, som får sin bog i sin venstre hånd, han vil sige: ’Bare jeg dog ikke havde fået min bog. Og aldrig havde erfaret mit regnskab. Gid døden havde gjort en ende på mig. Min rigdom har ikke nyttet mig, og min magt er vejet fra mig. (Der vil blive sagt til englene) ’Grib ham og lænk ham, og kast ham så i Ilden. Bind ham i en lænke, hvis længde er halvfjerds tommer, og lad ham gå med den”. [MOQ al-Haqqah 69:25-32]

Tilstanden vil være anderledes for den, der læser bogen i sin højre hånd; han vil være lykkelig og stråle af glæde, hvorefter han vil sige:

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهٗ

(Jeg vidste, jeg skulle møde mit regnskab). Allah ﷻ beskriver dem således:

﴿فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهٗ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهٗ فَهُوَ فِي عِيَشَةٍ رَّاضِيَةٍ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَقْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾

”Hvad angår den der får sin bog i sin højre hånd, han vil sige: ’Kom, læs min bog. Jeg vidste sandelig jeg skulle møde mit regnskab. Han vil være i et velbehageligt liv, i en ophøjet have og dens frugter vil være tæt på ham. (Der vil blive sagt:) ’Spis og drik med velbehag, for hvad I gjorde i forgangne dage”. [MOQ al-Haqqah 69:19-24]

Vi venter på den dag, hvor nogle menneskers ansigter vil stråle af glæde, de vil smile og være lykkelige over deres resultat, hvorimod andres ansigter vil være bedrøvede og overdækkede af støv, mens en skygge formørker deres ansigter. Allah ﷻ siger:

﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيَّهَا غَبْرَةٌ تَرَاهُهَا قَتْرَةٌ﴾

”Denne dag vil der være ansigter, som er hvide (strålende), leende og muntre. Og andre ansigter, som er dækkede af støv; mørket vil dække dem”. [MOQ 'Abasa 80:38-41]

Der venter os en tid, hvor mennesket vil bekymre sig om sig selv, og man vil hverken spørge til andre, eller bekymre sig om dem. Man vil flygte fra ens nærmeste og mest elskede. Allah ﷻ siger:

﴿يَوْمَ يَقْرَأُ الْمُرءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾

”Denne dag vil en person flygte fra sin bror, og sin mor og far, sin ægtefælle og børn. Denne dag vil enhver person have nok at gøre med sig selv, til at være bekymret om andre”. [MOQ 'Abasa 80:34-37]

Profeten ﷺ beskriver i en beretning (fra Sahih al-Bukhari):

تُحْشَرُونَ حَفَاءَ عُرَاءَ عُرَاءًا قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجَالُ وَالنِّسَاءُ يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فَقَالَ الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يُهَمَّهُمْ ذَلِكَ

”I vil blive samlet (på Opstandelsesdagen) barfodet, nøgne, og uomskårede.” 'Aisha sagde: 'Jeg sagde: 'Åh Allahs Sendebud! Både mænd og kvinder samlet, som vil kunne se hinanden?' Han ﷺ svarede: **”Sagen er så alvorlig, at de ikke lægger mærke til det.”** [Sahih al-Bukhari, i Kitab al-Riqaq]

I mange ayaat i Qur'anen beskriver Allah ﷻ, hvilken skræmmende og frastødende tilstand, der er i Jahannams Ild; en tilstand, der kun kan forøge vores frygt over for Ham ﷻ. Jahannam er det sted hvor mennesket vil ønske døden, mere end det hader døden i det jordiske liv. I de forskellige ayaat beskrives tilstanden på en kort og kontant måde, der på samme tid, giver os en forestilling om hvor store lidelser og smerter der snakkes om.

Eksempelvis ved vi at mennesker i dette liv, kan udsættes for mange slemme kropslige smerter om end disse smerter kommer af at mennesket mister nogle legemer, eller bliver ramt af kræft, eller andre former for sygdomme. Men uanset hvad er det begrænset hvor meget et menneske kan klare og hvor lang tid menneskets krop kan holde, over for de forskellige typer af smerter.

Vi sanser kun at mennesket lever, og at mennesket kan udsættes for voldsomme smerter, som alle er begrænsede, idet enden på alt dette vil være døden, som i sidste ende vil ramme alle mennesker. Derfor er det naturligt at vi sanser mennesker i det kapitalistiske samfund der ikke kan finde lykken i de materialistiske og kropslige nydelser, og som efterlades med et kæmpe tomrum i deres liv, hvilket skyldes deres sekulære verdensanskuelse ('Aqidah).

Disse mennesker bryder psykisk sammen og ender ofte med et smertefuldt liv, hvor de til sidst kun ser døden som en frelser for deres lidelser. Pointen her er, at mennesket i det jordiske liv kun sanser to realiteter: enten livet eller døden. Så lytter man til en ayah fra Surah al-A'la hvor Allah ﷻ siger:

﴿الَّذِي يَصَلِّي النَّارَ الْكُبْرَى ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾

”Som vil brænde i den allerstørste Ild; han vil hverken leve deri, eller dø”. [MOQ al-A'la 87:12-13]

Med vores begrænsede sanser så er det naturligt, at vi stiller os selv det spørgsmål, hvordan et menneske hverken kan leve eller dø. Når man studerer de forskellige ayaat i Qur'anen, og Ahadith fra Profeten ﷺ, som på en detaljeret måde beskriver, hvad mennesket går igennem i Jahannam, så kan man nemt forstå at det er

meget voldsommere end vores begrænsede sanser nogensinde vil sanse i dette liv. I denne ayah siger Allah ﷻ, at man ikke vil leve idet kroppen konstant lider af pinsler, og man vil heller ikke dø, fordi intet skal kunne få disse lidelser til at ophøre. Som det tidligere blev nævnt, er Jahannam det sted, hvor man vil ønske døden mere end man hader den i livet. Mennesker vil blive kastet ned med hovedet først. I stedet for, at de bliver trukket på stående fod, så bliver de vendt om for at blive slæbt med ansigtet ned af. Det hele ligner en mørk røg, hvor mennesker i massevis vil bade i en sortfarvet ild, mens de er bundet fast med kæmpe lænker der er sammensat med en jernkæde der vikles rundt om deres hals. De vil drikke kogende vand som tørstige kameler og de vil fylde deres mave ved at spise af et træ, der kaldes Zarqoum træet, et giftigt træ af ild. Man vil høre folks skrig og råben om en hjælp, som kan befri dem fra ildens smerter; hver gang de råber og skriger om hjælp, får de kastet noget der ligner flydende bly i ansigtet. Så snart de nærmer sig kogende vand for at slukke den voldsomme tørst, vil den brændende varme fra vandet, få huden i deres ansigter til at falde af. Hver gang deres hud bliver brændt af, får de en ny hud, så de aldrig bliver fri for smerter og lidelser.

Ligesom Allah ﷻ beskriver det i følgende ayah:

﴿كَلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بِدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾

”Hver gang deres hud brændes af, vil Vi give dem en (ny) hud, så de kan smage Straffen”. [MOQ al-Nisaa 4:56]

En mand reciterede denne ayah for ’Umar bin al-Khattab ؓ. Så spurgte ’Umar ؓ manden, om han lige ville gentage den ayah. Så gentog manden denne ayah, hvorefter Mu’adh bin jabal ؓ fortalte, at det betød, at huden skiftes hundrede gange på en time. ’Umar ؓ svarede, at det lige præcis var det, han havde hørt fra Profeten ﷺ.

Det er blandt andet de her lidelser, der får mennesket til at ønske døden:

﴿يَالَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ﴾

”Gid døden havde gjort en ende på mig”. [MOQ al-Haqqah 69:27]

De her voldsomme lidelser beskrives blandt andet i Surah al-Ghashiyah på følgende måde:

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ لَا يُسْمِنُ
وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾

”Nogle ansigter vil på denne dag være nedbøjede, præget af slid og slæb. De skal brænde i en skoldbed Ild. Og de skal drikke fra en kogende kilde. Ingen føde skal de have udover tørre, bitre, tordene urter. Som hverken vil give dem næring eller matte det mindste”. [MOQ al-Ghashiyah 88:2-7]

Jannah er derimod det sted hvor man kun vil se lykkelige ansigter, og hvor man aldrig vil høre en syndig tale, og hvor der er forberedt udbredte tæpper, og ophøjede troner. Allah ﷻ siger:

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ لَّا تَسْمَعُ فِيهَا نَاقِيَةً فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ
وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ﴾

”Denne dag vil der være salige ansigter, som er tilfredse med deres arbejde. I et ophøjet Paradis, hvori de ikke vil høre nogen forfængelig tale. Hvori der findes strømmende kilder. Deri findes der høje troner, og bægre stillet frem, puder på rad, og udbredte tæpper”. [MOQ al-Ghashiyah 88:8-15]

Jannah beskrives som et sted, der er fyldt med slotte, og massevis af frugttræer, som danner en skygge over den mu’min, som har gjort sig fortjent til det; dets størrelse er himlene og jordens (dette univers) bredde. Jannah er det sted, hvor man hverken mærker isnende kulde, eller en heftig varme, og kæmpe kilder som løber gennem dens haver.

Det er et sted uden bekymringer og sorg, og uden tyranni og uretfærdighed; det er det sted hvor de trofaste (mukhlisin) slapper af på ophøjede sæder. Hvor det reneste man kan spise og drikke bliver serveret, mens man ligger og hviler sig på en ophøjet tronestol. Det er det sted, hvor jorden er lavet ud af sølv, og hvor mu'mineen vil stråle af glæde, og hvor frugterne vil være tæt på en. Læs denne fantastiske beskrivelse i Surah ul Insan, hvor Allah ﷻ siger:

﴿وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا مُتَكَئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآيَاتِهِ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثورًا وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا عَلَيْهِمْ نَيَْابٌ سُنْدُسٌ خَضِرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوهَا أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾

"Og Han vil belønne dem for deres udholdenhed, med et Paradis og (klæder af) silke. Deri vil de læne sig tilbage på ophøjede sæder. Deri vil de hverken mærke solen(s stærke varme) eller (månens) intense kulde. Og (havens) skygge vil placeres over dem, og dens bunder (af frugt) vil sænke sig lavt. Drikkekar af sølv vil gå på tur iblandt dem, og krystalklare pokaler, lavet af sølv som de vil afmåle (drikkelsen) med, ifølge en præcis måling. Og til at drikke vil de vil få en kop iblandet ingefær, fra en kilde, som kaldes for Salsabil. Og evige ynglinge der vil kredse omkring dem; når du ser dem vil du mene de er (som) spredte perler. Og når du kigger, vil du se lyksalighed og et magtigt rige. De vil være klædt i dragter af grøn silke og brokade, og de vil blive udsmykket med armbånd af sølv. Deres Herre vil give dem en ren drik at drikke. (Der vil blive sagt til dem) Dette er sandelig jeres belønning og jeres arbejde er blevet modtaget med erkendtlighed". [MOQ al-Insan 76:12-22]

Altså skal vi muslimer altid minde os selv og hinanden om Dommens Dag. I Qur'anen ser vi, hvordan Allah ﷻ i mange ayaat, forbinder muslimers handlinger til tanken om det Hinsides, og fremhæver detaljerne i straffen og belønningen.

Så jeg vil påminde mig selv og jer om, at være forberedt, fordi den der sejrer i sidste ende, er den der bliver reddet fra Helvedets Ild, og ført ind i Paradiset. Allah ﷻ siger:

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾

"Enhver sjæl skal smage døden; og I vil få jeres belønning på Opstandelsedagen. Den der reddes fra Ilden, og føres ind i Paradiset, har visselig sejret. Og dette jordiske liv er ikke andet end bedragerisk nydelse". [MOQ Aal 'Imran 3:185]